

[Aksel Larsen.]

Maa jeg sige angaaende Spørgsmaalet om Smør og Margarine og Spørgsmaalet om Kødloven, Kvægsygdomme og den Slags, at jeg synes, Ministeren skulde spare sig sine Udtalelser om Sagkundskab, dem, han kommer frem med, hver Gang jeg udtaler mig om disse Spørgsmaal. Det behøver ikke at dreje sig om nogen særlig Sagkundskab. I den Forbindelse forstaar jeg slet ikke, at Ministeren henviser til, at det Arbejde, man gør, gør man efter Videnskabsmændenes og Sagkundskabens Udtalelser, for man kunde sikkert let fra Videnskaben og Sagkundskaben faa bekræftet det, jeg sagde, og som alle Landborepræsentanter her i Salen ved er rigtigt, nemlig, at Kør først naar op paa Toppen af deres Mælkeydelse efter den fjerde Kalv, men at det er meget faa af Køerne i Danmark, der lever efter den fjerde Kalv, simpelt hen fordi de forskellige Kvægsygdomme har forringet deres Levedygtighed.

Der var altsaa Grund til at sætte ind mod disse Kvægsygdomme, dem kunde man faa begrænset, hvis man vilde spørge Sagkundskaben. Men dernæst, for at have en Mening om hele dette Spørgsmaal behøver man i øvrigt ikke at være sagkyndig, saa behøver man bare af og til at være ude paa Landet og se, hvordan Gaardene ser ud, under hvilke Forhold Køerne malkes i Staldene, eller hvordan Centraifugerne ser ud paa Mejerierne, eller overhovedet blot at beskæftige sig den mindste Smule med disse Problemer uden at være Fagmand. Det er en Kendsgerning, at her er vi fordærdelig langt tilbage her i Landet. Og det er ikke alene farligt for Folkesundheden, men det er naturligvis ogsaa skadeligt baade for Landets og for Landbrugets Økonomi.

Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen har talt om, at det kunde være praktisk at faa saadan en Ernæringskonsulent. Han har givet mig Tilslutning, hvorfor det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen øjeblikkelig mente, at nu skal der dannes et fusioneret Kommunistparti. Ja, det er rigtigt, at man har beskæftiget sig saa uhyre meget herhjemme med at ansætte videnskabelige Konsulenter, der skulde fortælle, hvorledes Jorden skulde dyrkes, og hvilke Foderblandinger der skulde anvendes til Kvæget, men hvilke Foderblandinger der skal anvendes til Menneskene, har man beskæftiget sig forfærdelig lidt med. Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen og mange med ham er af den Opfattelse, at Margarine er noget skadeligt noget at spise, derimod er Smør saa uendelig

sundt. Nu maa jeg sige, at personlig tvivler jeg ikke om, at Smør er mere gavnligt end Margarine, men paa den anden Side skal man ikke være saa stolt, netop naar man tager i Betragtning den næsten totalt manglende Staldhygiejne her i Landet og de Forhold, hvorunder Mælken behandles. Lad os nu tænke os, at man i en Mejerikreds havde fuldkommen rene Besætninger i enhver Henseende undtagen paa et enkelt Husmandssted, hvor der var en enkelt Ko, der havde en eller anden Sygdom. Saa vil det sige, at paa Mejeriet, hvor al Mælken blandes sammen, faar al Mælken fra vedkommende Mejeri den paagældende Sygdom, og Bakterier vokser jo under de gunstigst mulige Betingelser i Mælk.

Man maa erkende, at her er et stort Omraade at sætte ind paa, og i Stedet for at man ude fra Landbruget slaar sig for Brystet og siger: Smør er bedre end Margarine, skulde man interessere sig for at forbedre baade Smørrets og Mælkens Kvalitet og samtidig forbedre Kvægbesætningerne og derigennem ogsaa forbedre Mælkeydelserne. (*Afbyrdelse:* Det gør man ogsaa!). Ja, man gør det, men i en for ringe Grad. Og det er jo utroligt, hvilke Historier man i den Forbindelse binder Forbrugerne paa Ærmerne, for at de skal tro, at nu er den hellige Grav vel bevaret. Paa enkelte særlig udsøgte Gaarde ifører man Malkerne hvide Kitler og siger: Nu er den i Orden. Kommer der saa en Mand og opfinder en ny Mælkesi, siger man: Nu er den godfin, til Trods for at Bakterier ikke kan sis fra Mælken. Det forekommer mig at være en Statsopgave at tage sig af dette. Nu er man naaet saa langt, at Landbrugsministeren erkender, at Loven egentlig burde have Navneforandring. Hvorfor saa ikke gøre Skridtet fuldt ud og tage fat med en Lovgivning, som ikke alene fra Grunden af rydder op i al den 50 Aar gamle Slendrian, som findes paa dette Felt, gavner Folkesundheden, gavner Landbruget og hele Landøkonomien. Dette kan man sige uden at være Fagmand.

Jeg vil tillade mig endnu en personlig Bemærkning. Da vi i Foraaret eller Vinteren, engang i sidste Samling, diskuterede denne Sag — jeg havde haft en Diskussion med Landbrugsministeren —, var der en hel Masse Landbrugere her i Salen, de fleste var ærede Medlemmer af Partiet Venstre, der sagde: Du har fuldstændig Ret, gaa' op og sig det igen! Men der var ingen af dem, der selv gik op og sagde det. Jeg siger som i Gaar: Hvorfor skal jeg som Byboer staa op og sige disse Ting, medens Landboerne saa vidt muligt tier stille derom?